

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

Ontworpen door

(10)(2e)

(10)(2e)

@minvws.nl

Datum

2 maart 2020

Kenmerk

Zaaknummer

startnota

Wetgeving

WJZ

Gevraagde besluit

Bent u akkoord dat er een wettelijke verplichting wordt uitgewerkt voor onderwijs en gemeenten om afspraken te maken over een sluitende doorbraakaanpak (inclusief doorzettingsmacht) voor thuiszittende kinderen/jongeren?

DEEL A - INHOUDELIJK

Fase I. Probleemanalyse

1. Wat is de aanleiding?

Het aantal thuiszitters is ondanks alle ingezette acties rond het Thuiszitterspact uit 2016 nog niet gedaald. In de meeste recent verzuimbrieven van 30 januari jl. hebben de ministers van OCW, VWS en JenV aangegeven wat stand van zaken is van reeds eerder ingezette maatregelen en welke nieuwe maatregelen nodig zijn. Het wettelijk verankeren van een doorbraakaanpak binnen onderwijs en jeugdhulp is één van deze reeds eerder aangekondigde maatregelen mede ingevolg van een advies van Dullaart. De Minister van OCW heeft tijdens het debat in de TK op 5 februari jl. toegezegd deze wettelijke bepaling op korte termijn ~~in april~~ voor internetconsultatie gereed te hebben. Ondanks deze toezegging is ook de motie Heerema aangenomen (zie bijlage)

Deze maatregel staat ook in het regeerakkoord, "Om te voorkomen dat kinderen tussen wal en schip vallen, willen we het aantal thuiszitters fors beperken en verzuim eerder signaleren en aanpakken. Alle samenwerkingsverbanden zullen daartoe een wettelijk verplichte doorzettingsmacht beleggen." De Tweede Kamer heeft ook al eerder herhaaldelijk verzocht om dit wettelijk te borgen, onder andere met de motie Grashoff c.s. (31497, nr. 237) en dus meest recent de motie Heerema.

2. Wie zijn betrokken?

Er vindt door OCW ism VWS al langere tijd overleg plaats met groot aantal betrokken partijen over het voornemen om doorzettingsmacht in de wet te verankeren. Het voorbereidingsproces is ingedeeld in drie fases waarbij verschillende spelers betrokken zijn. In de eerste fase is input opgehaald om inhoudelijk invulling te geven aan het wetsvoorstel, in aanvulling op aantal onderzoeksrapporten en het advies van Dullaart.

Fase 1: Veldinput ophalen voor wettelijke verankering

Opbrengst:

- In de versnellingsagenda thuiszitters (februari 2019) is bevestigd door de pactpartners (ministerie van OCW, VWS, JenV, VNG, de PO-Raad en de VO-raad en Ingrado) dat er een wettelijke verankering komt. Zoals ook aangegeven in een eerdere Tweede Kamer brief, vinden ministeries en veldpartijen het daarbij wel van belang dat regio's de ruimte houden om hun eigen invulling hieraan te geven in plaats van een onafhankelijke landelijke doorbraakfunctionaris, waar eerder vanuit de Tweede Kamer onder andere vanuit de SP om is gevraagd.
- Onderdeel van de versnellingsagenda was dat in tien regio's met de regionale partners een versnellingsplan zou worden opgesteld om de thuiszittersproblematiek op te lossen én te voorkomen. Onderdeel van dit plan is ook het organiseren van doorbraakaanpak/doorzettingmacht. De uitvoering hiervan wordt gevolgd zodat opbrengsten kunnen worden meegenomen in het wetsgevingstraject.
- Eerste denkrichting van het wetsvoorstel is in de zomer van 2019 voorgelegd aan de partijen van het Thuiszittersoverleg. Dit betreffen de pactpartners samen met Gedragswerk, LECSO, netwerk LPO, Nationaal Jeugd Instituut (NJI), Ouders & Onderwijs en de Sectorraad swv vo. Dit leverde een diversiteit aan invalshoeken op. Enerzijds de roep om een eenduidige landelijke afspraak geldend voor alle regio's in de vorm van de leerplichtambtenaar of een meer onafhankelijke functionaris, anderzijds juist de behoefte aan doorzettingmacht, vanuit een gezamenlijke visie ingericht en vastgelegd. Daarbij kwam ook het belang van goede samenwerking en communicatie met de ouders naar voren.
- Uit een werkbijeenkomst in november 2019 met gemeenten en samenwerkingsverbanden die al wat verder gevorderd zijn met het beleggen van doorzettingmacht, werd bevestigd dat een inrichting die aansluit op de infrastructuur in de regio het meest kansrijk is. Een overkoepelende doorzettingmacht met een onafhankelijke functionaris lijkt een 'simpele' oplossing aan de buitenkant, maar het zal binnen de huidige systemen geen oplossing bieden voor het probleem. Hiervoor bestaat dan ook weinig draagvlak (zie verderop). Voor de jongeren die nu geen aanbod hebben, zijn vaak geen evidente oplossingen voor handen en/of is er sprake van wachtlijsten. Tegelijkertijd erkennen samenwerkingsverbanden en gemeenten het belang van een infrastructuur in de regio om te komen tot plaatsing van leerlingen, en daarmee het tegengaan van thuiszitters. De manier hoe dit ingericht is, is regionaal verschillend. Belangrijke onderdelen van de doorbraakaanpak zijn een regierol om ervoor te zorgen dat de juiste mensen met mandaat aan tafel komen, een doorzettingmacht die in het uiterste geval knopen doorhakt als men er niet uitkomt en nazorg waarbij de leerling wordt gevolgd en er wordt ingegrepen als de leerling toch geen passende plek blijkt te hebben gevonden. Ook het belang van goede samenwerking en communicatie met de ouders en de leerling kwam hier naar voren.

Planning: afgerond

Fase 2: Feedback op voorstel invulling wettelijke verankering

In deze fase zijn we in gesprek met de partijen van de thuiszitterstafel en de Inspectie van het Onderwijs of de voorgestelde invulling van de wettelijke verankering voor een doorbraakaanpak binnen onderwijs en jeugdhulp werkzaam is of welke aanpassingen daarvoor nodig zijn.
Planning: januari t/m maart 2020; in afronding.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

Fase 3: opstellen wetsvoorstel en internetconsultatie
Een onderdeel van dit wetstraject zal ook een internetconsultatie zijn in april.
Planning: voor de zomer 2020

3. Wat is het probleem?

De afgelopen jaren is er hard gewerkt om het aantal thuiszitters terug te dringen. Dit laat echter onvoldoende effecten zien. Zo is met het Thuiszitterspact ingezet op het verbeteren van de registratie van thuiszitters, het stimuleren van regionale aanpakken en pacts onder leiding van een landelijke aanjager en het organiseren van een jaarlijkse thuiszitterstop. Dit heeft ertoe geleid dat meer thuiszitters in beeld zijn, een gevoel van urgentie bij gemeenten en samenwerkingsverbanden is ontstaan en deze partijen ook beter met elkaar samenwerken. Een positieve ontwikkeling hiervan is dat het aantal kinderen dat niet ingeschreven stond op school en dat weer een plek krijgt is toegenomen. Een ander belangrijk lichtpunt is de afname van het aantal kinderen dat tijdens het schooljaar uitvalt. Helaas heeft dit nog niet geleid tot een daling van het aantal kinderen dat langdurig thuiszit (zie tabel 1). Onder thuiszitters vallen kwalificatie- of leerplichtig(e) kind/jongere met absoluut verzuim (zonder inschrijving op een onderwijsinstelling) en ongeoorloofd verzuim (meer dan vier opeenvolgende lesweken continu ongeoorloofd verzuimd).

Tabel 1. Ontwikkeling van aantallen van langdurig verzuim

Schooljaar	Absoluut verzuim > 3 mnd	Langdurig relatief verzuim > 3 mnd	Thuiszitters
2013-2014	1411	1843	3254
2014-2015	1660	2232	3892
2015-2016	1602	2592	4194
2016-2017	1700	2514	4214
2017-2018	1972	2507	4479
2018-2019	2078	2712	4790

Een deel van de thuiszitters zijn kinderen met een complexe hulpvraag die een domeinoverstijgende oplossing vraagt, dus een aanbod van onderwijs én jeugdhulp.¹ Soms weten de partijen elkaar onvoldoende te vinden of komen de betrokken partijen er in onderling overleg niet (snel genoeg) uit wie voor welk onderwijs- of zorgaanbod moet zorgen. Dit blijkt onder andere uit de aanhoudende vragen aan en inzet van onderwijs(zorg)consulenten. Indien er in zo'n geval geen oplossing gevonden, ontvangt het betreffende kind onnodig lang geen passend onderwijsaanbod. Een belangrijke randvoorwaarde voor het (snel)

¹ Onderzoek Kohnstamm Instituut, 2019: <https://kohnstammstituut.nl/rapport/niet-thuisgeven/>

teruggeleiden van kinderen/jongeren naar onderwijs, is een sluitende thuiszittersaanpak tussen gemeenten en onderwijs.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

In het Thuiszitterspact² van 2016 tussen de ministeries OCW, VWS, JenV, de PO-Raad, de VO-raad en de VNG is afgesproken dat gemeenten en samenwerkingsverbanden gestimuleerd worden om een sluitende thuiszittersaanpak te realiseren, en deze af te stemmen in het OOGO. Hiervoor is o.a. een handreiking³ ontwikkeld en heeft dhr. Dullaert als bestuurlijke aanjager heel veel regio's bezocht en ondersteund bij het opstellen van regionale pactsen.

Op dit moment heeft een aanzienlijk deel van de gemeenten en de samenwerkingsverbanden voor de eigen sector geen doorzettingsmacht belegd.⁴ Een nog groter deel heeft geen domein overstijgende afspraken, terwijl beide sectoren erkennen dat dit vaak wel nodig is om tot een passende oplossing te komen. Dit terwijl ook uit onderzoek van Regioplan blijkt dat aanwezigheid van doorzettingsmacht/kracht een van de bepalende factoren is voor de totstandkoming van een aanbod.⁵ Het thuiszitterspact heeft er niet toe geleid dat voldoende samenwerkingsverbanden en gemeenten stevige domein overstijgende afspraken hebben voor een doorbraakaanpak. Daarom is er wetgeving nodig om te zorgen dat alle samenwerkingsverbanden en gemeenten verplicht zijn om hierover afspraken te maken in het OOGO.

4. Wat is het doel?

Het doel van deze maatregel is om het aantal leerlingen dat langer dan drie maanden thuiszit zonder passend onderwijsaanbod en/of zorgaanbod te verminderen en tot het minimum te beperken. Daarvoor is een sluitende thuiszittersaanpak nodig waarbij concrete afspraken worden gemaakt in de regio. Het onderwijs zou in samenwerking met jeugdhulp binnen een korte termijn een passende onderwijsplek (met daarbij de benodigde zorg/hulp) moeten kunnen aanbieden, hier moeten binnen een regio afspraken over zijn gemaakt. De verwachting is dat de wettelijke verankering ervoor zal zorgen dat samenwerkingsverbanden (onderwijs) en gemeenten (jeugdhulp) door het maken van afspraken sneller tot besluiten komen in het belang van de leerling, en dat het uitblijven van een aanbod in ieder geval niet meer veroorzaakt wordt door bestuurlijke onvermogen of onwil om samen te werken of verantwoordelijkheid te nemen. Deze doorbraakaanpak (inclusief doorzettingsmacht) richt zich op de aansluiting onderwijs en jeugdhulp en niet op andere zorgdomeinen (zoals wlz en de zvw), omdat de grootste vraagstukken liggen op de aansluiting onderwijs/jeugdhulp. Voor de inzet van zorgmiddelen op school in de andere domeinen voor kinderen met een ernstige meervoudige beperking (zoals zorgverzekeringswet en wet langdurige zorg loopt het traject 'financiering zorg in onderwijstijd'.

5. Overheidsinterventie?

² <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2016/06/13/thuiszitterspact>

³ <https://www.steunpuntpassendonderwijs-povo.nl/tag/doorzettingsmacht/>

⁴ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2018/11/05/rapportage-doorzettingsmacht-jeugd>;
<https://www.onderwijsinspectie.nl/onderwijssectoren/toezicht-op-samenwerkingsverbanden-passend-onderwijs/thuiszittersregistratie/bevindingen-vragenlijst-doorzettingsmacht>

⁵ <https://www.regioplan.nl/wp-content/uploads/2019/10/19013-Elndrapport-Impuls-thuiszittersaanpak-Regioplan.pdf>

De regering heeft uitgesproken dat er in 2020 geen langdurige thuiszitters meer mogen zijn zonder een aanbod. Het stimulerend beleid binnen het Thuiszitterspact blijkt onvoldoende te leiden tot het terugdringen van thuiszitters (zoals blijkt uit voorgaande cijfers). Een wettelijke verankering zorgt ervoor dat samenwerkingsverbanden en gemeenten worden genoodzaakt om afspraken te maken over een doorbraakaanpak. Zo blijven kwetsbare kinderen en jongeren niet onnodig thuiszitten door bestuurlijk onvermogen om tot oplossingen te komen. Deze overheidsinterventie is ook al aangekondigd in het Regeerakkoord en de thuiszittersbrieven naar aanleiding van het advies van dhr. Dullaert. Het wettelijk verankeren van een doorbraakaanpak is één van de interventies die wordt ondernomen om het aantal thuiszitters terug te dringen. Alleen een wettelijk bepaling is onvoldoende.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

Fase II. Instrumentkeuze

6. Wat is het beste instrument?

Het voorstel is om in de huidige wettelijke bepalingen in de WPO (art. 18 a lid 8), WVO (art. 17 a lid 8) en Jeugdwet (artikel 2.2. lid 3) waarin wordt geregeld welke afspraken er tussen gemeenten en samenwerkingsverbanden in een op overeenstemming gericht overleg (OOGO) moeten worden gemaakt toe te voegen dat zij hierin ook afspraken moeten maken over een doorbraakaanpak. Een aanvulling op die procesbeschrijving kan alleen bij wetswijziging worden geregeld.

De nadere invulling van de wettelijke verankering in het OOGO wordt verder uitgewerkt. Nog moet worden gezien of deze meer concrete invulling in de wet of in lagere regelgeving wordt opgenomen.

Vooralsnog wordt uitgegaan dat voor de doorbraakaanpak gemeente en het samenwerkingsverband in het OOGO afspraken maken over:

- o Een infrastructuur op uitvoerend, tactisch en strategisch niveau om te komen tot besluitvorming over een aanbod.⁶
- o Dat de doorbraakaanpak na 4 weken verzuim ingaat en welke termijnen daarna door de gemeente het samenwerkingsverband worden gehanteerd.
- o Wie de regie heeft over een casus om te komen tot een aanbod.
- o Wie mandaat heeft op welke momenten in het proces om een besluit te forceren en hoe ver dit mandaat strekt (plaatsing, budget).
- o Hoe de financiering wordt ingericht waarover degene met casusregie en doorzettingsmacht moet kunnen beschikken.
- o Op welke wijze ouders en jongeren worden gehoord en betrokken in het proces.
- o Hoe nazorg na plaatsing wordt geboden en gemonitord.

Binnen deze kaders kunnen gemeenten en samenwerkingsverbanden afspraken maken die aansluiten op regionale ontwikkelingen. Het kan regio's die dergelijke afspraken al hebben helpen om hun doorbraakaanpak samen aan te scherpen en het stimuleert samenwerkingsverbanden en gemeenten die nog geen doorbraakaanpak hebben om gericht met elkaar het gesprek te voeren om afspraken te maken die aansluiten op de situatie in hun regio.

⁶ <https://www.steunpuntpassendonderwijs-povo.nl/tag/doorzettingsmacht/>

Met de invulling van het wetsvoorstel sluiten we zo veel mogelijk aan bij zowel de wensen van het veld (zoals tot nu toe opgehaald) als het hiervoor genoemde advies van Dullaert.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

Een toegevoegde waarde van dit wetstraject wordt gezien in het wettelijk verplichten van op regionaal overeengekomen afspraken over de doorbraakaanpak. Daarbij wordt met name een meerwaarde gezien voor de regierol tijdens het proces om de juiste partijen met mandaat aan tafel te krijgen en hen aan te kunnen spreken op hun gezamenlijke verantwoordelijkheid om een zo passend mogelijke plek voor de leerling te vinden

Dullaert adviseert op basis van onder andere gesprekken met zes regio's en diverse landelijke belangenvertegenwoordigers van het veld om bij wet te zorgen voor een casusregisseur onderwijs en zorg. De casusregisseur vormt een onderdeel van een escalatieladder zoals geadviseerd door Dullaert en zou mandaat moeten hebben op zowel onderwijs- als jeugdhulpverlening om forcerende regie toe te passen.

Dullaert stelt ook opschalingstermijnen voor: na de eerste vier weken van verzuim moet casusregie ingeschakeld worden als het multidisciplinaire team niet met oplossingen komt. Na twaalf weken (of eerder indien nodig) kan de casusregisseur ervoor kiezen om een doorbraakteam in te schakelen.

Met dit wetsvoorstel zullen regio's verplicht worden om afspraken te maken over casusregie, mandaat en de opschalingstermijnen, maar de invulling hiervan zal niet wettelijk vastgelegd worden omdat er ruimte moet blijven aan de regio om dit zelf in te vullen.

6 b. Relevante trajecten ter ondersteuning van dit wetsvoorstel

Tegelijkertijd met dit wetstraject lopen er diverse andere trajecten die relevant zijn.

- Inzet op preventie en maatwerk

Zoals in de meest recent onderwijszorg brief van 30 oktober 2019 is aangegeven werken de ministeries van OCW en VWS gezamenlijk aan een breed pakket van maatregelen om meer maatwerk en adequate ondersteuning te kunnen bieden. Zo wordt de financiering van zorg in onderwijstijd verbeterd, komt er meer ruimte voor onderwijs-zorgarrangementen en wordt de communicatie rondom maatwerk en de betrokkenheid van ouders verbeterd. Dit alles is erop gericht om kinderen op voor hen passende wijze op school te houden of op termijn weer terug te leiden.

- Regionale maatwerkbijeenkomsten

Door stichting Gedragswerk en het NJI wordt regionale maatwerkbijeenkomsten georganiseerd met als doel de samenwerking tussen onderwijs-zorg te versnellen en beter te laten aansluiten gericht op het terugdringen van thuiszitters,

- Programma met andere ogen: versterking OOGO

Het programma Met Andere ogen is ingericht om het veld te ondersteunen met een lerende aanpak bij de samenwerking tussen onderwijs en zorg. Onderdeel hiervan is ook het versterken van het OOGO. De huidige uitvoering van het OOGO wordt nog in te veel regio's gezien als een zwakke, te smalle overlegstructuur met te weinig effect. De VNG onderzoekt daarnaast de regierol van gemeenten die zij behoren te hebben bij het op overeenstemming gericht overleg (OOGO). Hierin

wordt ook betrokken hoe gemeenten hun doorbraakaanpak rondom thuiszitters vormgeven.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

- Vervolg thuiszittersaanpak

Naast de versnellingsagenda thuiszitters wordt momenteel ook nagedacht en gesproken over het vervolg van de thuiszittersaanpak na afloop van het Thuiszitterspact in juni 2020. Uit onderzoek van Kohnstamm Instituut en Regioplan is al gebleken dat de kans op uiteindelijk thuis komen te zitten door een zeer diverse samenhang van uiteenlopende factoren wordt vergroot. Eén oorzaak van thuiszitten is er niet. Wel kunnen we als ministeries zo min mogelijk laten afhangen van toeval binnen het voorkomen en oplossen van de thuiszittersproblematiek, waar dit wetstraject rondom doorzettingsmacht een grote bijdrage aan zal leveren.

Fase III. Gevolgenbeoordeling

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

De bedoeling van deze wettelijke verankering is om regio's een extra stimulans te geven om tot afspraken te komen over hoe samengewerkt wordt bij complexe casuïstiek, om te zorgen dat leerlingen niet onnodig lang thuiszitten.

Overgangssituatie

De regio's die nog geen doorbraakaanpak met betrekking tot thuiszitters voor onderwijs en jeugdhulp overstijgend hebben georganiseerd, gaat het op korte termijn tijd kosten om dit op een goede manier te organiseren. Uitgangspunt is dat de regio's hierbij zoveel mogelijk aansluiten bij de bestaande organisatie- en overlegstructuren. Hiervoor zal in het wetsvoorstel ook een overbruggingstijd worden ingesteld.

Toezicht en monitoring

De wettelijke verankering van een doorbraakaanpak inclusief doorzettingsmacht biedt de Inspectie van het Onderwijs de mogelijkheid om dit nadrukkelijker mee te nemen in hun onderzoeken en samenwerkingsverbanden erop aan te spreken indien dit niet is belegd.

Komende periode zal met de Inspectie van het Onderwijs en Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd verder verkend worden hoe dit toezicht binnen het onderwijs en de jeugdhulp in samenhang met elkaar het beste vormgegeven kan worden. Ook moet nog worden bezien hoe het toezicht op de gemeenten kan worden versterkt.

Belangrijk voor de monitoring is om een nulmeting uit te voeren bij de inwerkingtreding van de wet en met enige regelmaat vervolgmetingen uit te voeren waarbij ook het effect van het beleggen van doorzettingsmacht op de snelheid van afhandelen en het aantal succesvol afgehandelde casussen wordt meegenomen. Binnen het onderwijs wordt doorzettingsmacht al als een van de indicatoren meegenomen in de jaarlijkse monitor samenwerkingsverbanden van de Inspectie van het onderwijs.

Draagvlak

In het veld is geen breed draagvlak voor het beleggen van een doorzettingsmacht. Het beeld dat in het veld bestaat bij sommige partners is het beeld van een onafhankelijke rijdende rechter en/of een landelijke blauwdruk. Het belang van een sluitende doorbraakaanpak en casusregie worden wel onderstreept. Het beleggen van een doorzettingsmacht wordt ook wel gezien als symboolmaatregel die niet tot het daadwerkelijk terugdringen van thuiszitters zal leiden. Over wachttijdsten heen plaatsen wordt niet haalbaar geacht. Ook moeten ouders nog steeds akkoord gaan met een aanbod. Uit het veldtraject kwam tevens de vrees naar voren dat het mogelijk zelfs een afschuivende werking zou kunnen hebben waardoor de betrokken partijen zelf geen verantwoordelijkheid zullen nemen.

Directoraat Generaal
Langdurige Zorg

Privacy

Om casusregie en doorzettingsmacht te kunnen invullen, zullen gevoelige gegevens over leerlingen moeten worden uitgewisseld en verzameld. Dit vraagt om een PIA. De PIA zal in belangrijke mate bepalend zijn voor hoe richtinggevend de wetgeving zal moeten zijn ten aanzien van het beleggen van casusregie en doorzettingsmacht.

Overige aandachtspunten:

Verbinding met MBO

Met ingang van 2019 zijn ook MBO-instellingen bij de OOGO's tussen de vo=samenwerkingsverbanden en gemeenten aangesloten, om een betere overgang van het vo naar het mbo voor leerlingen met een ondersteuningsbehoefte te bewerkstelligen. Er is een vraag vanuit directie mbo tot welke leeftijd de doorbraakaanpak geldt en of dit mogelijk ook betrekking kan hebben op leerlingen in het mbo. Deze punten worden meegenomen bij de uitwerking van het wetsvoorstel.

Politiek draagvlak

Het wettelijk beleggen van doorzettingsmacht is een RA-afpraak van dit kabinet, maar het is een al langer politiek gekoesterde wens. Onder het vorige kabinet is het wettelijk beleggen van doorzettingsmacht bij samenwerkingsverbanden al toegezegd. Het idee van doorzettingsmacht heeft breed draagvlak. Wel bestaat bij enkele partijen (SP, GL) de wens om hiervoor een onafhankelijk nationaal loket in te richten, in plaats van het bij de regio's zelf te beleggen, vanuit wantrouwen in onder meer de samenwerkingsverbanden.

DEEL B - ORGANISATIE

Ministerie van OCW is trekker van dit wetsvoorstel omdat de meeste onderwijswetgeving aangepast moet worden (WPO, WEC en WVO). VWS, directie Jeugd en WJZ zullen waar nodig meelesen en helpen bij het opstellen van de wetswijziging van de Jeugdwet.

Planning: Minister Slob heeft in de TK toegezegd hij toewerkt naar een internetconsultatie in april dit jaar. De startnota is inmiddels bij OCW al goedgekeurd.

Bijlage motie

Tweede Kamer der Staten-Generaal

Vergaderjaar 2019-2020

31 497

Passend onderwijs

Nr. 354

MOTIE VAN HET LID RUDMER HEEREMA

Voorgesteld 19 februari 2020

De Kamer, gehoord de beraadslaging, constaterende dat het Thuiszitterspact als doel heeft gehad dat er in 2020 geen enkel kind langer dan drie maanden thuiszit en dat dit doel niet gehaald is, waarbij er in 2020 zelfs meer kinderen drie maanden of langer thuiszitten dan het jaar daarvoor;

constaterende dat na de slechte resultaten van het Thuiszitterspact de Minister plannen heeft aangekondigd om samenwerkingsverbanden te verplichten om een doorzettingmacht te regelen, maar dat de Kamer alsnog meer dan één jaar moet wachten op een wetsvoorstel hierover;

van mening dat alles op alles gezet moet worden om zo veel mogelijk kinderen weer op school te krijgen;

verzoekt de regering, om vóór de zomer van 2020 een concreet wetsvoorstel rondom de verplichting van samenwerkingsverbanden om een doorzettingmacht te regelen ter consultatie aan te bieden en voor 1 oktober 2020 naar de Kamer te sturen;

verzoekt de regering tevens, een overzicht te geven van de concrete resultaten van de aangekondigde versnellingsaanpakken om het aantal thuiszitters te verminderen, en de Kamer hierover voor het zomerreces 2020 te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

(10)(2e)

Directoraat Generaal
Langdurige zorg